

**14) Anden behandling af lovforslag nr. L 36:**

*Forslag til lov om tilbageførsel af underskud.*

Af Glistrup (FP) m.fl.

(Fremsat 27/10 87. Første behandling 11/11 87. Betænkning 11/12 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om deres overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Glistrup (FP):**

Som følge af disse lovforslags nøje sammenhæng med det forslag, vi lige har sendt tilbage til Skatte- og Afgiftsudvalget, og i øvrigt også med det lovforslag, der er optaget under dagsordenens punkt 29, hvor det også er universalmedicinen, beder jeg om, at også disse to forslag går tilbage til Skatte- og Afgiftsudvalget, så de følger med dér, hvor de sagligt hører hjemme. De burde i og for sig også behandles i Landbrugsudvalget, men man kan jo altså ikke behandle sagerne to steder, så jeg beder om henvisning til Skatte- og Afgiftsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning*

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om negativ indkomstskat. (Lovforslag nr. L 35).

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

**Tredje næstformand (Povl Brøndsted):**

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om tilbageførsel af underskud. (Lovforslag nr. L 36).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

**Tredje næstformand (Povl Brøndsted):**

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**15) Anden behandling af lovforslag nr. L 57:**

*Forslag til lov om ændring af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.*

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).

(Fremsat 28/10 87. Første behandling 11/11 87. Betænkning 11/12 87).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Lone Møller (S):**

Allerede under førstebehandlingen af lovforslaget gav Socialdemokratiet udtryk for en vis skepsis over for visse dele af lovforslaget. Vi har i det efterfølgende udvalgsarbejde stillet en række spørgsmål, hvilket har udmøntet sig i en del ændringsforslag.

Socialdemokratiet finder det vigtigt, at kvaliteten af de foranstaltninger, der sættes i værk over for de unge, højnes. Der er behov for, at der i langt højere grad, end det er tilfældet i dag, etableres egentlige job- og uddannelsesforløb for unge. Derfor kan vi i Socialdemokratiet tilslutte os, at lovforslaget giver øget adgang til, at uddannelseselementerne indgår i beskæftigelsesordningerne.

Men forudsætningen for, at effekten af de anvendte statslige og kommunale midler bliver størst mulig, er klart, at der sker en bedre planlægning, at der udarbejdes en egentlig regional handlingsplan, og at det heri indgår, hvilke initiativer amter og kommuner i samarbejde med arbejdsmarkedsnævnene planlægger.

Målgruppen er blevet væsentligt udvidet, efter at loven er blevet ændret til at omfatte også de 25-30-årige og det, som så kønt hedder sær-

[Lone Møller]

lig udsatte grupper, men som det har været meget svært at få en definition på. Den er faktisk i forhold til dengang, da vi vedtog loven, blevet fordoblet.

Da målgruppen er blevet øget så stærkt, havde det også været hensigtsmæssigt, om midlerne var fulgt med; det er desværre ikke sket. Tværtimod er statsbevillingerne blevet kraftigt beskåret, og det loypligtige beløb for amter og kommuner er ikke blevet forhøjet i flere år.

I den sammenhæng skal det også påpeges, at selv regeringens egne jo siger, at ledigheden vil stige både i 1988 og i de følgende år. Derfor kan man være meget bekymret over, at de statslige midler til indsatsen i 1988 er reduceret med 60 mio. kr. i forhold til 1987.

Med hensyn til arbejdsmarkedsnævnenes kompetence finder vi, at det er en svækkelse af nævnenes kompetence og ikke i tråd med den udvikling, som arbejdsministeren angiver som målet, nemlig at arbejdsmarkedsnævnene skal styrkes.

Hvad angår vores ændringsforslag om en regional koordinering, således at de begrænsede midler anvendes mest hensigtsmæssigt på de forskellige målgrupper, skal det understreges, at det ikke er et forsøg, som nogen har forsøgt at lægge os i munden, på at reducere amters og kommuners indflydelse. Tværtimod er det i vores ændringsforslag helt klart beskrevet, at handlingsplanen skal være i samarbejde med kommuner og amtskommuner.

Jeg skal hilse med tilfredshed, at både Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti finder, at det stadig væk er nødvendigt at have det, der hedder § 97 a-midlerne, i lovgivningen, indtil der er blevet lavet en undersøgelse, som viser, at samtlige de svageste udsatte grupper kan komme ind på samme betingelser.

Med hensyn til hensigtserklæringen om at lade EIFU-kurserne overgå til kommunerne har vi i vores betænkning bidrag klart beskrevet, at vi selvfølgelig forventer, at eventuelle ændringer, inden de sker, vil blive forelagt Uddannelsesrådet for Arbejdsmarkedsuddannelserne.

Jeg skal fra Socialdemokratiets side indstille lovforslaget med de stillede ændringsforslag til vedtagelse.

#### Connie Hedegaard (KF):

Det er selvfølgelig glædeligt, at Socialdemokratiet er blevet så meget mere positivt over for

dette forslags grundidé i forhold til ved førstebehandlingen.

Fru Lone Møllers argumentation vedrørende bevillingsrammen kan nu godt undre lidt. Fru Lone Møller siger, at når målgruppen er blevet øget, så burde der også være flere bevillinger. Men så enkelt er det jo altså ikke, for den oprindelige målgruppe er jo faktisk gået ned i antal, og i øvrigt er der ikke nogen direkte sammenhæng med, hvad vi herinde beder kommunerne om at afsætte, og hvad de så rent faktisk afsætter. Det så vi sidste år, da vi behandlede et lignende forslag, hvor f.eks. Nykøbing Falster, en god socialdemokratisk kommune, som har en meget høj ungdomsarbejdsløshed, ikke brugte minimumsbeløbet pr. indbygger. Så der er altså ikke den direkte sammenhæng.

I øvrigt vil vi sige, at der er især to af Socialdemokratiets ændringsforslag, som undrer os i Det Konservative Folkeparti. For det første undrer det os, at man kan gå imod den såkaldte »call-in«-bestemmelse med den begrundelse, at arbejdsmarkedsnævnets kompetence og ansvar skal være reelt. Ja, naturligvis skal det det, det er jo faktisk det, alle disse decentraliseringsbestrebelse går ud på. Men der er jo også hensyn at tage til helheden i dette forslag.

Man kunne jo godt forestille sig, at der lokalt ville blive sagt o.k. til en eller anden konkret produktion, et eller andet konkret initiativ, fordi det ud fra en isoleret lokal betragtning er en glimrende idé. Men så kunne det jo godt forekomme – og det er faktisk forekommet – at enkelte initiativer, som er i orden lokalt, er konkurrenceforvridende i forhold til etablerede virksomheder andre steder i landet, og det har altså ikke rigtig noget formål blot at flytte rundt på arbejdsløsheden; blot at placere problemerne i nabokommunen er jo ikke særlig perspektivrigt. Derfor er det for Det Konservative Folkeparti vigtigt at have denne bestemmelse, så vi kan undgå konkurrenceforvridninger ved beskæftigelsesforanstaltninger, og derfor synes vi, at § 23 e i ministerens forslag er berettiget. Det er da givet, at den meget sjældent vil blive bragt i anvendelse, men så burde problemet jo også være så meget mere overskueligt.

For det andet forstår vi ikke og kan ikke se nogen som helst grund til at gå imod forsøg med ændringer af arbejdsmarkedsnævnenes sammensætning. Vi synes, det er en lidt mærkelig konserverende holdning, Socialdemokratiet

[Connie Hedegaard]

dér giver udtryk for, specielt da arbejdsministeren blot skal kunne tillade forsøg, det vil altså sige, hvis man lokalt ønsker at forsøge sig med nogle andre måder at klare tingene på.

Vi kan altså ikke støtte nogen af ændringsforslagene, og jeg skal til sidst bare komme med et par kommentarer til Fremskridtspartiets holdning til dette forslag.

Fremskridtspartiet ønsker slet ikke offentlige foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Det er jo et standpunkt. Vi synes, det er lidt kynisk, og vi synes, det afslører en manglende forståelse for, hvilke grupper det er, vi her forsøger at hjælpe. Men det mener Fremskridtspartiet altså, og man mener, at indsatsen alene skal klares i den private sektor. Men så vil jeg altså sige, at det er dybt besynderligt ud fra Fremskridtspartiets egne præmisser, at man går imod omlægningerne af arbejds-giverafgiften, som jo netop skal skabe fundamentet for at få flere i beskæftigelse, oven i købet uden at man argumenterer reelt imod det.

Det er altså svært at se en sammenhæng i Fremskridtspartiets arbejdsmarkedspolitik, og vi bliver ærlig talt mere og mere overbevist om, at det ganske enkelt skyldes, at der ikke er nogen sammenhæng.

(Kort bemærkning).

**Glistrup (FP):**

Når fru Connie Hedegaard gerne vil tage et forprang på debatten i morgen om den af De Konservative foreslåede skatteforhøjelse på 9,2 mia. kr., så kan vi da godt tage det.

Det er et forslag, som går ud på at skabe flere arbejdsløse. Bevares, vi har jo alle sammen hørt statsministeren sige, hvordan han kunne nedbringe betalingsbalanceunderskuddet, og så fordoblede han valutagælden. Nu siger han, han kan sætte 70.000 mere i arbejde, men den, der forstår det, ved, at omlægningen af arbejds-giverafgiften koster netto mindst 30.000 arbejdspladser; arbejdsløsheden i Danmark vil blive mindst 30.000 større på grund af denne omlægning.

Derfor er der konsekvens i Fremskridtspartiets forslag, også hvis man forlader det, fru Connie Hedegaard bragte ind i debatten, og vender tilbage til det, dette lovforslag drejer sig om. Det er helt åbenbart, at jo mere tilskud man giver, jo mere forvrider og fordrejer man sim-

pelt hen samfundstrukturen, og jo flere arbejdsløse skaber man og dermed flere ungdomsarbejdsløse.

Hver eneste krone anvendt til disse formål øger den samlede arbejdsløshed, også ungdomsarbejdsløsheden, ved at fejlbeskæftige folk og ved at fortrænge gode, rentable arbejdspladser. Det er det, fru Connie Hedegaard kører på.

Jeg skal ikke returnere, når fru Connie Hedegaard siger, at det beroede på manglende forståelse hos Fremskridtspartiet. Fru Connie Hedegaard er jo totalt uden enhver form for noget, der kan forbindes med forståelse, når man taler samfundsøkonomi. Hun kan bare komme med His Master's Voice, som hun kan synge som gentagelse uden nogen som helst antydning af forståelse af samfundsøkonomiske sammenhænge. Sådan er det bare med fru Connie Hedegaard. Trist med det Folketing, der har fået sådan et medlem.

(Kort bemærkning).

**Connie Hedegaard (KF):**

Jeg skal ikke gå ind i nogen polemik med hr. Glistrup; det er alligevel ikke rigtig nogen nytte til. Jeg skal bare sige, at vi jo faktisk har fået 30.000 unge mennesker ud af arbejdsløsheds-køen, og så er det lidt flot at henvise til Fremskridtspartiets forslag.

Jeg ved ikke, om der er nogen her, der har læst Fremskridtspartiets betænkningensbidrag. Der er ikke skygge af et forslag. Vi har aldrig set skygge af et forslag fra Fremskridtspartiet til, hvordan vi skal hjælpe så meget som et eneste ungt menneske i gang med en uddannelse eller et arbejde.

(Kort bemærkning).

**Glistrup (FP):**

Fru Connie Hedegaards regering har skabt danmarkshistoriens største arbejdsløshed, over en kvart million mennesker. Det er faktum. Så kan man sagtens sige, at hvis man havde været endnu dummere – hvis det var tænkeligt – så havde vi haft yderligere 30.000 arbejdsløse. Sandheden om, at man har skabt 30.000 arbejdspladser, er jo, at man påstår, at det kunne være gået værre. Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at beskæftigelsessituationen kunne have udviklet sig værre, end den har gjort un-

[Glistrup]

der denne regering med den orkanmedvind af udenlandske forhold, vi har haft.

Fremskridtspartiet har gentagne gange fremsat forslag om at afskaffe arbejdsløsheden. På 3 måneder ville enhver arbejdsløshed i Danmark være forsvundet, hvis Fremskridtspartiet fik flertal. Det vil ske, når Fremskridtspartiet får flertal, og det er uundgåeligt, før eller senere, for man kan jo ikke fortsætte den underskuds- og gældsætningspolitik, man driver. Arbejdsløsheden kan afskaffes totalt på 3 måneder, hvis bare man vedtager f.eks. Fremskridtspartiets forslag af 22. august 1977 eller et væld af de andre forslag, vi har lavet om at afskaffe arbejdsløsheden.

Det er meget let, men det vil de partier her i Tinget, der lever af arbejdsløshed og social nød, jo ikke, og det gælder i og for sig alle de andre 8 partier.

(Kort bemærkning).

**Svend Åge Petersen (KF):**

Hr. Glistrup var jo så venlig ikke at fortælle noget om, hvad Fremskridtspartiet havde af konstruktive tanker. Der blev indledt med 9,2 mia. kr. Må jeg forstå det positivt på den måde, at Fremskridtspartiet vil ofre 9,2 mia. kr. på vore unge arbejdsløse? Når jeg så hører, at man skal klare problemet – kun Fremskridtspartiet kan, men det må være særlige evner – på 3 måneder, er det så at forstå sådan: 9,2 mia. kr. ofret og hvert ungt menneske sin skovl og så i gang? Er det sådanne forslag, vi får, eller kan vi heller ikke få svar på det?

(Kort bemærkning).

**Glistrup (FP):**

Det kan man glimrende få et fuldstændigt svar på, endda inden for en kort bemærknings rammer, hvor jeg nu har brugt en stor del af den korte bemærkning. Arbejdsløshed betyder én eneste ting, nemlig at prisen på arbejdskraft er for høj. Hvis man sætter prisen tilstrækkelig lav, så er der ingen arbejdsløshed. Hvis man sætter den tilstrækkelig højt, er vi alle arbejdsløse. Så enkelt er det.

Derfor skal prisen på arbejdskraft nedsættes. Det kan være med 17 pct., det kan være med 22 pct., alt efter hvor meget der nu skal til for at få alle i beskæftigelse, unge som gamle. Det er meget, meget enkelt.

Men så kommer der visse sociale problemer ved at nedsætte lønomkostningerne, og det kompenserer vi for ved at ophæve skatten på arbejde, ved at ophæve indkomstskatten, så lønindtægten for arbejdere bliver væsentlig større, end den er i øjeblikket.

Så det er et forslag om at forhøje lønindtægten, men nedsætte lønomkostningen; så er arbejdsløsheden forsvundet som dug for solen, og det er løsningen, og den eneste løsning. Men det vil Det Konservative Folkeparti ikke forstå, fordi man jo er konservativ i de dårligste betydninger, det ord overhovedet kan anvendes i.

(Kort bemærkning).

**Preben Møller Hansen (FK):**

Jeg synes, det er ejendommeligt, at fru Connie Hedegaard her giver udtryk for, at man vil gøre noget for at fremme beskæftigelsen. Vi har netop behandlet et forslag i dette Ting, der indebærer, at 17.000 søfarende skal kastes ud i arbejdsløshed. Det svarer jo ikke til de bemærkninger, der kom fra fru Connie Hedegaard.

Med hensyn til hr. Glistrups bemærkninger om at afskaffe arbejdsløsheden har han jo fuldkommen ret. Det er muligt at afskaffe arbejdsløsheden, hvis man har den fornødne politiske vilje, men det er jo den, der mangler i dette Folketing. Der er ingen vilje til andet end at fortsætte den siksakkurs, man har fulgt indtil videre.

Vi har fra Fælles Kurs' side givet udtryk for, at vi har en fuldkommen nøjagtigt udarbejdet plan for, hvordan man kan afvikle arbejdsløsheden, men det er altså et spørgsmål om at prioritere, og den prioritetsvilje har man ikke i dette her Folketing. Vi inddriver 440 mia. kr. i skatter og afgifter i det samlede samfund, og det er et spørgsmål om, hvordan vi vil anvende disse 440 mia. kr. og sikre den fulde beskæftigelse, og vi er i hvert fald af den opfattelse, at det er muligt.

**Aage Frandsen (SF):**

Selv om det jo er en ganske interessant diskussion, fru Connie Hedegaards bemærkninger affødte, med hr. Glistrups og hr. Preben Møller Hansens kommentarer, så behandler vi jo nu et lovforslag om ændring af beskæftigelsesmuligheder for unge, som arbejdsministeren har fremsat, og det bliver jeg desværre nødt til at forholde mig til, til trods for at det jo af hen-

**[Aage Frandsen]**

syn til underholdningsværdien måske er sjovere at beskæftige sig med det, som hr. Preben Møller Hansen og hr. Glistrup fremsætter synspunkter om, selv om man nok må sige, at det, som de to herrer har sagt, ikke er det, der giver flest arbejdspladser.

Jeg sagde på SF's vegne allerede under førstebehandlingen, at SF betragter lovforslaget som helhed, generelt, meget positivt, positivt ud fra, at der er tale om, at man samler en række ting, som findes i forvejen. Positivt ud fra, at der er tale om en klar decentralisering, og positivt ud fra, at der her er tale om, at man ikke bare ser på spørgsmålet beskæftigelsesprojekter isoleret, men også ser det i sammenhæng med uddannelse.

Jeg nævnte også ved den lejlighed, at det var et spørgsmål, om det var rigtigt at samle alle pengene under ét, og det er det, der er baggrunden for, at Socialistisk Folkeparti sammen med Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet stiller nogle ændringsforslag, som indebærer, at § 97 a ikke udgår på nuværende tidspunkt; det er meget muligt, vi gerne vil være med til det senere. Det er afhængigt af en nærmere undersøgelse.

Med hensyn til arbejdsmarkedsnævnene vil vi godt knytte den kommentar, at når vi har sagt i betænkningen, at vi mener, det er rigtigt, at arbejdsmarkedsnævnene får en forpligtelse til at fremlægge en handlingsplan, så er det for at understrege ønsket om, at pengene anvendes så effektivt som overhovedet muligt, og for at understrege, at det er en forpligtelse.

Det betyder ikke, at kommunerne og amternes muligheder bliver forringet. Tværtimod mener vi også, at det er rigtigt at understrege, at den rolle, som kommuner og amter spiller i arbejdsmarkedsnævnene, burde være større. Det er baggrunden for, at vi på den ene side har stillet ændringsforslag sammen med Socialdemokratiet og på den anden side også har ønsket at anføre bemærkningen om kommunernes og amternes rolle.

Det sidste af de ændringsforslag, der er stillet af Socialdemokratiet, kan vi ikke medvirke til, og vi vil stemme imod, fordi vi mener, at muligheden for at lave disse forsøg ikke bør fratages arbejdsministeren.

I øvrigt betragter vi det som meget positivt, at der på det område med hensyn til at udskyde ændringerne vedrørende § 97 a er skabt enig-

hed mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

**Preben Møller Hansen (FK):**

Jeg må tilstå, at jeg må give hr. Aage Frandsen ret. Han har ikke den samme evne til at fange. Han er nærmest dødtroist at høre på; folk sidder og gaber, når han taler, og ingen fatter rækkevidden af, hvad der bliver sagt.

Det, det drejer sig om, er, at man fremlægger tingene, så det er helt klart. Man må skære det ud i pap og ikke bare komme som en anden søvngænger og fortælle noget, som folk ikke forstår.

**Formanden:**

Jeg tror, det er nyttigt, hvis vi kan holde os til sagerne og ikke udtaler os om personlig optræden i forbindelse med den måde, vi behandler tingene på her i salen.

**Arbejdsministeren (Henning Dyremose):**

Der forestår nu en række afstemninger om ændringsforslagene. Det er uklart, hvordan alle afstemninger vil falde ud, men jeg tror, man kan konstatere, at uanset hvordan afstemningerne om de 10 ændringsforslag falder ud, så vil det være sådan, at når vi skal stemme ved tredje behandling, så er der et bredt flertal, som stemmer for en decentralisering af ungdomsindsatsen og indsatsen over for særlig udsatte grupper. Vi får altså på det punkt den meget brede løsning, som det er en fordel at få for den lovgivning.

Da det er tilfældet, og da vi derfor kan regne med et forslag, der vil blive gennemført ved tredje behandling, er der nogle ting, som jeg godt vil være helt sikker på at ændringsforslagsstillerne og jeg forestår på samme måde, således at jeg kan administrere loven i overensstemmelse med det, flertallet har ønsket. Det skal være det, mine bemærkninger kommer til at dreje sig om.

Den første drejer sig om, hvad et mindretal, Socialdemokratiet, har skrevet i betænkningen, hvor der står:

»Mindretallet ønsker endvidere, at der udbetales kursusgodtgørelse efter gældende regler, når der er tale om uddannelser/kurser, hvor der efter gældende regler udbetales godtgørel-

[Arbejdsministeren]

se. Mindretallet finder, at der af hensyn til de lediges uddannelse må sikres dem et rimeligt eksistensniveau, jf. i øvrigt det til betænkningens optrykte bilag.«

Det er da et synspunkt, men der er ikke nogen ændringsforslag, der flytter udviklingen i den retning, og vi skal bare være enige om at konstatere, at det er et synspunkt, og at de gældende regler skal følges og anvendes. Hvis det er det, der er ment som en markering, så kan jeg oven i købet erklære mig enig deri.

Det næste spørgsmål, jeg vil tage op, drejer sig om ændringsforslag nr. 4, hvor et mindretal, S og SF, indstiller, at stk. 3 i § 23 b skal udformes således, at nævnet skal udarbejde en handlingsplan. Nu kan jeg ikke se, om ændringsforslaget bliver vedtaget, men hvis det bliver vedtaget, vil jeg godt være sikker på, at jeg forstår forslaget sådan, at denne handlingsplan ikke er bindende. Der er ikke tale om, at nævnet skal lave bindende retningslinjer for, hvordan amter, kommuner og nævn skal anvende midlerne. Hvis de er det, vil det i hvert fald være et overraskende brud med SF's hidtidige politik. Derfor tillader jeg mig, hvis jeg ikke bliver modsagt, at fortolke det sådan, at handlingsplanen ikke resulterer i bindende retningslinjer.

Det tredje punkt drejer sig om ændringsforslagene nr. 3, 8 og 10. Af den måde, ændringsforslagene med tilhørende bemærkninger er udformet på, kunne man få det indtryk, at forslagsstillerne faktisk accepterede, at løntilskudsmidler, beskæftigelsesprojektmidler for unge og § 97 a-midler blev slået sammen som ét bloktilskud, og at de derudover gav nogle bindinger om anvendelsen af § 97 a. Sådan havde jeg forstået det. Det er grunden til, at jeg i svaret på det udvalgs spørgsmål, der drejede sig om forslagen, siger, at i så tilfælde er lovforslagene overflødige. Nu forstod jeg på både fru Lone Møllers og hr. Aage Frandsens bemærkninger, at det faktisk tilsyneladende ikke er det, der er meningen. Jeg er bange for, at vi så bliver nødt til at bede om, at der bliver fornyet udvalgsarbejde, sådan at der kan laves nogle andre ændringsforslag. For hvis man vil opnå det, som stod i erklæringen i betænkningens bidraget, som er anderledes end det, der står i ændringsforslagene med tilhørende bemærkninger, er jeg bange for, at vi er nødsaget til at bede om at få lavet nogle andre lovændringer, som så i

givet fald skal forberedes, således at de kan vedtages ved tredje behandling. Jeg mener ikke, at de ændringsforslag, der foreligger på nuværende tidspunkt, giver det resultat, som forslagsstillerne mener de skal give. Jeg mener, at de kunne forstås på den måde, som jeg sagde, nemlig at der var ét bloktilskud, men så var der nogle bindinger på, at bloktilskuddet skulle kunne anvendes til de sædvanlige § 97 a-foranstaltninger og -persongrupper. Hvis det ikke er tilfældet, når man siger, at man ikke vil have ét fælles bloktilskud, tror jeg, der er behov for fornyet udvalgsarbejde.

Hvis det er tilfældet, synes jeg, at det er udtryk for en beklagelig mangel på tillid i Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF til amternes og kommunernes mulighed for at lave en lokal beskæftigelsesindsats. I så tilfælde siger S, SF og Det Radikale Venstre til landets amter og kommuner og til landets arbejdsmarkedsnævn: Vi ikke har tillid til, at I er i stand til selv at vælge de foranstaltninger, som bedst egner sig til at løse problemerne i jeres område. Vi mener, at det skal være Folketinget, der stadig væk skal fastlægge bindende retningslinjer for § 97 a-foranstaltninger til bestemte persongrupper og for de andre foranstaltninger til bestemte persongrupper.

Så synes jeg, det skal stå klart, at den tillid til det regionale niveau, som der ellers blev talt så meget om ved førstebehandlingen både fra Det Radikale Venstres og SF's side, gjaldt altså ikke for alvor, da de tre partier skulle udforme ændringsforslag. Det budskab synes jeg skal stå lysende klart til vore amter og vore kommuner og vore arbejdsmarkedsnævn.

**Lone Møller (S):**

Det går lidt stærkt, og arbejdsministeren har formentlig også gjort stor brug af sine embedsfolk. Det kniber lidt for mig at følge med, men jeg skal forsøge at svare på det, jeg kan.

Jeg mener nu ikke, at det er så svært at forstå det ændringsforslag, vi har stillet om § 97 a-midlerne. Vi foreslår, at der i § 23 b, stk. 1, 2. pkt., tilføjes efter »jf. kapitel 8 a« ordene: »og til beskæftigelsesforanstaltninger i henhold til § 97 a i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring«.

Vi vil altså have det tilføjet loven, indtil vi har fået sikkerhed for, når vi slår samtlige puljer sammen, at de, der på nuværende tidspunkt

[Lone Møller]

er inde under § 97 a-ordningen, også sikres det fremover. Det har vi ingen garanti for på nuværende tidspunkt, hvis vi lod § 97 a udgå.

Med hensyn til, om det er nævnet, der skal lave bindende retningslinjer, står der helt klart i vores ændringsforslag, at det er arbejdsmarkedsnævnet, kommunen og amtskommunen, der i samarbejde skal udarbejde en handlingsplan en gang om året. Hvis man så mener, at nævnene laver bindende retningslinjer for kommunerne, har jeg lidt svært ved at se det, for det er kommuner og amtskommuner, der i fællesskab skal lave det.

Vi stiller det ændringsforslag for at sikre, at der reelt sker noget ude omkring, og at man i samarbejde kan følge det op. Ændringsforslaget skal altså forstås på den måde, at den handlingsplan, man laver, for så vidt er bindende. Selvfølgelig kan der dukke nogle ekstraordinære ting op, som gør, at man er nødt til at ændre, men i princippet er det en handlingsplan, der er udarbejdet i fællesskab mellem nævn, kommuner og amtskommuner.

Hermed sluttede forhandlingen.

#### Afstemning

Ændringsforslag nr. 1  
forkastedes, idet 58 stemte for, 60 imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3  
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4  
forkastedes, idet 58 stemte for, 62 imod.

Ændringsforslag nr. 5 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 4.

Ændringsforslag nr. 6  
forkastedes, idet 36 stemte for, 61 imod; 22 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 7 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 6.

Ændringsforslag nr. 8  
vedtoges med 67 stemmer mod 52.

Ændringsforslag nr. 9  
forkastedes, idet 35 stemte for, 84 imod.

§ 1 med de foretagne ændringer  
vedtoges uden afstemning.

§ 2  
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 om, at § 2 udgår, var hermed vedtaget.

§ 3  
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling  
vedtoges uden afstemning.

#### Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

#### 16) Anden behandling af lovforslag nr. L 78:

*Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om erhvervsdrivende fonde m.fl. love. (Overførsel af beføjelser til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Anke).*

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).  
(Fremsat 18/11 87. Første behandling 25/11 87. Betænkning 10/12 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 17-23 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

#### 17) Anden behandling af lovforslag nr. L 79:

*Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed m.v. (Overførsel af beføjelser til Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Anke).*

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).  
(Fremsat 18/11 87. Første behandling 25/11 87. Betænkning 10/12 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.